

نظري باعلاميه حقوق بشر

(۲)

ماده بیست و سوم اعلامیه حقوق بشر - هر کس حق دارد کار کند ، کار خود را آزادانه انتخاب نماید شرائط منصفانه و رضایت بخشی برای کار؛ خواستار باشود در مقابل بیکاری مورد حمایت قرار گیرد .

همه حق دارند که بدون هیچ تبعیضی در مقابل کار مساوی، اجرت مساوی دریافت دارند .

کار از نظر اسلام

بشریت در دو قطب افراط و تغیریط !

حفظ موازنۀ در اسلام

ترغیب و اهتمام بکار در اسلام

پیشوایان دین عملاً بمقدم درس کارگری آموختند

این معنی در جای خود را پر و روشن است که انسان دارای جنبه است مادی و معنوی که جنبه مادی او با مرگ خاتمه خواهد یافت ولی جنبه معنویش همواره باقی بوده و بعد از مرگ قدم بدائرۀ زندگی نویش خواهد گذارد .

آدمی همچنانکه برای رشد و تکامل و پسر رساندن استعدادهای منوطاً بناهیه جان و روحش، نیازمند بیکسلۀ اعمال؛ تفکرات، اخلاقیات و اعتقادات خاصی است برای

پرورش و رشد جنبه‌های مادی و جسمانی نیز محتاج بکار و کوشش‌های مخصوصی است .

گرچه تاج‌آمیکه تاریخ و مشاهدات روز مره نشان میدهد، همواره بشریت، نسبت بین دو جنبه راه‌های افراط و تغیریط را پیموده و قضاوتهای بی‌مطالعه و یک‌جانبه‌ای درباره آنها نموده است .

گروهی بنام درویش دریافت کن . بطور کلی جنبه‌های مادی و جسمانی را مهمل

ونادیده گرفته؛ با خوردن علف بیابان و روزی و با چندروز یک خرمابادام صرف نمودن و پوشیدن لباسهای مندرس و پشمینه، و خانه بدشی اکتفا کرده و باصطلاح خود را **از مرچه رنگ** تعلق پذیرد آزاد ساخته اند (۱)!

در مقابل بعده‌ایم بطور کلی؛ معنویات و جنبه‌های نفسانی را پشت شو گذارده، چهار نعل بطرف مادیات و امور ناپایدار دنیا تاخته و تمام چیزهایی که مربوط به معنویات بوده و هست بیاد استهزا و مسخره گرفته اند

و در عصر ما نیز کشتنی طوفان زده زندگی فرزندان آدم، در ایندو قطب مخالف، در حاشیه شرق شدن است! طائفه‌ای بقول خود شان سر گرم ریاضت و تقویت روح و تهدیب نش بوده بکارهای لازم زندگی با نظر تحقیر مینگرد، و جمعیت زیادی هم آنچنان سر گرم مادیات گشته اند که بطور کلی معنویات و جنبه‌های روحی را قربانی هو سبازیها کرده از سعادتها در خشان انسانی محروم مانده اند؟

حفظ موازنۀ در اسلام

تمام انبیاء و پیغمبران الهی مخصوصاً و پیغمبر اسلام؛ در بر نامه و دستور العملهایی که برای خوب‌بزیستن جامعه بشریت آورده‌اند، در همه موارد آن؛ اصل موازنۀ و تعادل بین ایندو جنبه را نادیده نگرفته؛ ایندو اصل را بموازات هم، در برنامه‌های زندگی افراد بشر دخالت داده‌اند.

دین اسلام که آخرین ادیان صحیح آسمانی است عقیده دارد، برای آنکه انسان بتواند خوب زندگی کند و کشتنی حیاتش گرفتار طوفان افراط و تغیریط نگردد؛ و از عمر و زندگیش بطور کاملتر و شایسته‌تری بهره‌مند گردد، ناگزیر بایستی دنیا را بموازات آخرت تأمین نماید، آنچنان بد نیایش اهمیت دهد؛ گو اینکه همیشه در اینجهان زیست خواهد کرد و آنچنان بجهنم معنوی و اخروی اهتمام ورزد و نسبت با آنها کوشنا باشد مثل اینکه فردا خواهد مرد «کن للدنيا کانک تعیش ابدآ و کن للآخرة کانک تموت غدا» (۲)

اسلام در عین آنکه ظاهر زندگی ایندیانا را بی ثبات و نسبت به ارزش‌های معنوی ناجیز و مناع آخرت را پایدار میداند (۳) در عین حال باین منطق تکیه میکند: «وابغ فيما آنک الله الدار الآخرة ولا ننس نصيبك من الدنيا واحسن كما احسن الله اليك

(۱) برای اینکه معلوم شود که در میان عرفان و دراویش از این قبیل افراد بسیار است بکتاب تذكرة الاولیاء عطار مراجعه فرمائید

(۲) واقعی جزء دهم من ۹ (۴) وما هذه الحياة الدنيا الاله ولهم وان الدار الآخرة لهم الحيوان لو كانوا يعلمون (عن بکوت آیه ۶۴).

و لا تبغ الفساد في الأرض ان الله لا يحب المفسدين .

یعنی: بوسیله آنچه که خدایت داده سرای آخرت را بجوى و نسبیت را از زندگی اینجهان فر اموش مکن و چنانکه خدا با تو نیکی کرده نیکی کن و گرد فساد در زمین مگردد زیرا خدا مردم مفسد و بد کار را دوست نمیدارد (سوره قصص آیه ۷۷).

«قل من حرم زينة الله التي اخرج لعباده والطبيات من الرزق» یعنی: بکوچه کسی ذینتها ولذائذ زندگی را که خداوند برای بندگانش آفریده؛ حرام کرده است؟ یعنی بهره مند شدن از نعمتهای مادی بطور مشروع بی اشکال است (سوره اعراف آیه ۳۰) اسلام عقیده دارد که برقراری یا که زندگی بتمام معنی صحیح و سعادت بخش جز در سایه عبادتها و ریاضتهای مشروع که انسان را با آفریدگار بزرگ این جهان مربوط می‌سازد و متنعم شدن و بهرمندی کامل از مردم ایای زندگی مادی، امکان پذیر نیست از اینجهت عبادتهای از قبیل: نماز، روزه، حج و همچنین دستورهای اخلاقی زیادی که علاقه و دلبستگی مظاهر مادی را از دل انسان بیرون نمی‌کند؛ وضع و تشریع کرده و در مقابل پوشیدن لباس خوب (۱) داشتن زندگی آبرومند؛ زن نیکو، اولاد

(۱) محمدابن نصر عن الرضا (ع) : قال قالی : ما تقول في اللباس الحسن؟ فقلت بلغنى ان الحسن (ع) كان يلبس وان جعفر بن محمد كان يأخذ الثوب الجديدي فما مر به في نفس في الماء فقال لي اليس وتجمل فان على ابن الحسين (ع) كان يلبس الجبة الخز بخمسة درهم والمطرف الخز بخمسين دينارا فيشتوفيه فاذ اخرج الشتاء باعه فتصدق بشمه وتلا هذه الآية : «قل من حرم زينة الله التي اخرج لعباده والطبيات من الرزق» یعنی : محمدابن نصر میگوید : حضرت رضا (ع) بمن فرمود در باره پوشیدن لباس زیبا و خوب چه نظر داری؟ عرض کردم باما اینجور رسیده که حضرت امام حسن (ع) لباس زیبا و خوب میپوشید و حضرت صادق (ع) نیز لباس تازه میگرفته آنرا در آب میشته سپس میپوشیده است آنگاه حضرت بمن فرمود : «لباس زیبا و قشنگ پوش زیر اعلی بن الحسين (ع) جبهه خز یکه پا نصد رهم قیمت داشت و همچنین عبا ایکه پنچاه دینار ارزش داشت میخربندو میپوشید و قبیکه فصل زمستان میگذشت آنرا ادار میفر و خخت و پولش را صدقه میداده آنگاه حضرت این آیه را خواند و بگوچه کسی ذینتها خدا و روزبهای پاکیزه اش را حرام کرده است ۱...» قال ابو عبدالله (ع) ثلث اشیاء لا يحاسب الله عليه المؤمن : طعام يأكله و نوب يلبسه وزوجة صالحة تعاونه و يحسن بها فرجه يعني سه چیز است که خداوند بندۀ مؤمنش را برای آن سه چیز مورد حساب قرار نمیدهد (یعنی حق مؤمن است که از آنها بطور مشروع استفاده کند) و آنها عبارتند از ۱ - غذا ایکه میخورد؛ و لباسیکه میپوشیدوزن شایسته ایکه او را یاری میکند و بوسیله او خود را از گناه باز میدارد ۲...»

خوب (۱) و خود را غذای خوب را استوده و مردم را از رهبا نیت بر حذر داشته و ترغیب بفرامند کردن ذندگی آبرومند نموده است.

ترغیب و اهتمام بکار و کوشش در اسلام

همانطوری که گفتند، اسلام در ضمن قوانین و دستورالعملها ایکه برای تامین و برقراری تمادله جانبه در زندگی مردم آورده برای مسأله کار و کوشش نیز اهمیت فراوانی قائل شده است؛ اسلام هیچ‌گام‌مانند بعضی از مذاهیت تحریف شده مردم را ادار به تن پروری و بیکاری و خانه‌بدوشی نگردد؛ بلکه معتقد است که بایستی هر فردی در این چند روزه زندگی؛ کمر همت بسته شر و بکار و فعالیت نماید و گرنه تا کسی در این مزرعه عمر؛ رنج کوشش و فعالیت را بر خود هموار نسازد، محصول سعادت و نیکبختی را ندزاینجهان و نه در جهان آخرت درونخواهد نمود؛ «ایاک و التکمل، والضجر فانهم مایمِنَهَا ثُمَّ حظك من الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ» یعنی: از تبلی و واماندگی و عدم نشاط نسبت بکار بر حذر باش زیرا ایندو چیز مایه محرومیت از سعادت و نیکبختی دنیا و آخرت است (۲).

اسلام: فاصلهٔ موهومی را که بینها بین جنبه‌هایی و معنوی؛ زهد و رفاه در ذندگی؛ جمع-آوری اموال و قرب بمقام دبوی وبالآخره بین دنیا و آخرت، معتقد بودند، برداشته دنیا و آخرت را مانند جسم و جان باهم پیوند داده، مردم را برای جمع بین دین و دنیا ترغیب کرده است، امام صادق (ع) فرمود: «کسیکه علاقه بجمع آوری مال حلال نداشته باشد که بدآنسیله آبروی خوبی را حفظ کند، بدکاریهایش را پردازد، ملله رحم نماید

* عن الصادق (ع) قال: إن الله جميل يحب الجمال والتجميل ويبغض البؤس والتباش فان الشاذ انعم على عيده بنعمه أحب أن يرى عليه اثرها قال قبل كيف ذلك؟ قال ينظف ثوبه ويطيبه ويحمله ويحسن داره ويكتس افنته.

امام صادق (ع) فرمود: «خداؤنیها است وذیائی را دوست دارد و گرفتگی را بدوشمن دارد؛ زیز او قیکه خداوند بر بنده خود نعمتی داد؛ دوست دارد که اثرات آن نعمت را در او بینند؛ پرسیدند؛ آن نعمت چیست؟ فرمود: «بنده لباستن را نظیف کند؛ عطر استعمال کند؛ خانه‌اش را کچ کاری نماید و جلومنز اش را تمیز نماید» (روايات فوق ازص ۳۰۷ ج ۱ وسائل از ابواب احکام ملابس نقل شده است)

(۱) پیغمبر اسلام فرمود: «ان من سعادۃ المرء المسلم الزوجة الصالحة والمسکن الواسع والمرکب الهنیء والولد الصالح یعنی اذ سعادت مردمسلمان است که زن شایسته؛ خانه وسیع من کب مطابق میل؛ و فرزند صالح داشته باشد (نوادرد الحکمة للراوندی) ۲، کافی ج ۵ ص ۸۵

چنین کسی از خیر و خوبی معروف است «(۱)

ابن ابی یعقوب میگوید: مردی بامام صادق(ع) گفت: «سوکند بخدا ماطالب دنیا هستیم و میل داریم که هر چه بیشتر از آن دارا باشیم»، امام فرمود: «منظور شما از تحصیل دنیا چیست؟ عرضه داشت تا بدآن سیله خود واهل و عیال را از دیگران بی نیاز سازم، از خویشاوندان در جوئی کنم؛ در راه خدا صدقه بدهم و حج و عمره بجا آورم؛ امام فرمود: «دینکه طلب دنیا نیست بلکه طلب آخرت است» (۲)

باز از حضرت صادق علیہ السلام روایت شده که فرموده است: «دنیا برای آخرت بهترین پارویاور است» (۳) اسلام؛ برای آنکه با جمع بین دین و دنیا ملت وسطی بوجود آورد؛ پیر و ان خود را بیش از آنچه که تصور می‌رود، بکار و کوشش ترغیب و باهمیت آن واقف ساخته است از اینجهت کسانی را که در این دنیا از کار و کوشش خودداری می‌کنند؛ تن پروری و تنبلی را شعار خویش می‌سازند، زیاد می‌خواهند و غالب بیکار می‌گردند چنین مردمی را می‌پنداشند که از دنیا و جهان خود را خودداری کرده است و قال الصادق (ع) ان الله عز وجل يبغض كثرة النوم و كثرة الورود گار معرفی کرده است و قال الصادق (ع) ان الله عز وجل يبغض كثرة النوم و كثرة الفراغ یعنی خداوند؛ خواب زیاد و بیکاری زیاد را دشمن دارد (۴) اسلام عقیده دارد همچنانکه تمام ذرات این عالم طبق وظیفه ایکه بعهده دارند در حال جنب و جوش و حر کنند؛ سکون و خمود در آنها راه ندارد؛ بلکه ابر و باد و مه و خورشید و فلك در کارند - تاتوانی بکف آری و بغلت خوری همچنین شرط انصاف نیست که آدمی با آنکه گل سرسبد عالم هستی است در بدبست آوردن نان که مرحله نخستین جنبش و حر کرت است کوتاهی کرده، دست تکدی بطرف غیر دراز نموده، خود را سربار جامعه سازد، روی همین جهت است که پیغمبر فرمود: «ملعون من الی کلمه علی الناس؛ یعنی از رحمت خدا بدور است کسی که خود را سربار جامعه سازد» (۵)

پیشوايان دين اسلام؛ در راه ترغیب مردم، بکار و کوشش و نکوهش از تنبلی؛ بیکاری؛ و نظام اینها، داد سخن را داده و با بهترین وجهی درس کار گردید را بعد مردم تعلم داده اند. امام صادق (ع) فرمود: «آیا شایسته است که شما از مردی که هم کمتر و ناتوان تر باشید؛ و حال آنکه این حیوان حقیر؛ در کمال جدیت آزوغه خود را بطرف لانه خویش میکشاند و روزی خود را از فعالیت بدبست می‌آورد» (۶) امام باقر فرمود: «کسی که در این دنیا برای آنکه از مردم، بی نیاز باشد و رفاه و آسایش

(۱) فروع کافی ج ۵ ص ۷۲ (۲) فروع کافی ج ۵ ص ۷۲ (۳-۴) فروع کافی

ج ۵ ص ۷۲-۸۴

(۶) کافی كتاب المعيشة ص ۷۹

خانواده اش فراهم سازد و نسبت به مسایه اش؛ لطف و احسان نماید و در طلب روزی و آزوغه روان گردد؛ روز قیامت؛ در حالی خدارا ملاقات خواهد کرد که چهره اش مانند ماه شب چشم است درخشش است (۱)

امام ششم فرمود: «کسیکه برای اداره امور خانواده اش ذحمت میکشد، کارمیکند و نفع میبرد؛ ما اندرس بازیکده راه خدا جهاد میکند؛ پاداش داده میشود» (۲)

امام پنجم فرمود: «من دشمن دارم کسیرا که در کارهای من بوط بدنیا یشستی و کسالت بورزدوهر فردیکه در انجام کارهای من بوط به دنیا یش تقبل باشد، بی شک در انجام کارهای من بوط با خوش تقبل تروکسل تر خواهد بود» (۳)

پیشوایان دین عملاب مردم درس گارگری آموختند

بطوریکه ملاحظه شد، پیشوایان دین با نیکو ترین بیان، اهمیت کار و کوشش و مفاسد بیکاری و تن پروری را توضیح داده و روش ساخته اند علاوه بر این بگفتار تنها اکتفا نکرده در این کار کردن راعملان نیز بمردم تعلم داده اند.

ما وقتیکه بسیره پیغمبران و روشن زندگی پیشوایان دین، دقیق میشویم با آنکه سرتاسر حیات آنها آمیخته با مبارزه و شکنجه بود، در عین حال مسئله کار و داشتن حرمه های مخصوص! در زندگی آنها جلب توجه میکند.

از آنجا که نشان دادن یکایک کارها و حرفة های آنان خود محتاج بتألیف کتاب جدا گانه است از اینجهت از ذکر آنها خودداری میشود و باذکر نمونه ای چند از سیره اهل بیت پیغمبر باین بحث نیز خاتمه میدهیم:

راوی میگوید: امام هفتم را در حالیکه غرق در عرق بود و در زمینش مشغول بکار بود؛ دیدم و با او گفتم: شما چرا کارمیکنید؟ مگر کار کنان شما چه میکنند و کجا بیند؟ امام پاسخ داد: «ای علی بن حمزه کسانیکه از من و از پدرم بهتر بودند شخصاً کارهارا بهده هیکر قتلند و کارمیکردن پرسیدم آنها کی هاستند فرمود: «پیغمبر اسلام، امیر المؤمنین و تمام بدران و اجداد ما همگی کارمیکردن و کار کردن از روشهای پسندیده؛ انبیا و پیغمبران و اوصیا و مردان شایسته است» (۴)

امام صادق (ع) بابی قره فرمود: «امیر المؤمنین ببل میزد و زمین آباد میکردو پیغمبر هسته های خرم را کشت میگرد... و امیر المؤمنین هزار بندۀ از دسترنج خود آزاد ساخت» (۵)

(۱-۲-۳) کافی کتاب المعيشة - ۷۸-۷۷-۸۵

(۴-۵) فروع کافی ج ۵ ص ۷۵-۷۶

شخصی با امیر المؤمنین (ع) ملاقات کرد؛ در حالیکه آنحضرت روى یکباره سخنرانی نداشتند بود آنمرد پرسید یا علی اینها ایکه رویش نشته ای چیست؟ حضرت فرمود: «صد هزار درخت خرمای پاروراگر خدا بخواهد سپس همه آنها را کشت و یکدانه از آنها را هم باقی نگذارد» (۱) البته در زندگانی پیشوایان دین نظائر اینگونه شواهد تاریخی زیاد دیده میشود و ماتنها بچند نمونه فوق اکتفاء کرده و تفصیل آنرا بکتب مربوط و اگذار مینماییم و گرنه بقول معروف مثنوی هفتادمن کاغذ شود

* * *

بادر نظر داشتن مطالب گذشته؛ همچنانکه اعلامیه حقوق پژوهی را داشته‌اند تنها هر کس حق کار کردن را دارد بلکه از نظر اسلام؛ باستی هر فردی کار کند و از دست رنج خویش؛ زندگی خود را تامین و عائله‌اش را اداره کند و خود را سربار جامعه نسازد زیرا صرف نظر از اینکه بیکاری چرخ اقتصاد مملکت را فلجه میکند و موجب شیوع فساد و بدینهای اجتماعی میگردد و پایه‌ای اخلاقی و فضیلت‌را متزلزل می‌سازد، مردم را از حريم سعادت دنیا و آخرت محروم و بانواع بلاها گرفتار مینماید؛ روی اینجهت امّت که پیغمبر اسلام (ص) فرمود: «د عبادت هفتادجزه دارد که بهتر از همه آنها جستجوی مال حلال است» (۲) تا اینجا نظر اسلام را نسبت بکار و کوشش پیدست آورده اینک لازم است که وظایف کارفرما و کارگر و همچنین حمایت بیکاران را از نظر اسلام بررسی نماییم؛ امید است که مقاله آینده این‌ندام موضوع را کاملاً تجزیه و تحلیل نماید

(۲-۱) فروع کافی ج ۵ ص ۷۵-۷۸

توجه بفرمائید!

در شماره ششم و هفتم تحت عنوان تشکر و یاد آوری از عموم آقایان نمایندگان و مشترکین تقاضا نمودیم که وجه اشتراک را جمع آوری و ارسال فرمایند جمعی از آقایان باین یاد آوری توجه فرموده و موجبات تشکر و قدردانی مارا فراموش نموده اند اینک از سایر آقایانی که تابحال توجهی ننموده اند تقاضا میکنیم هر چه زودتر اقدام بوصول و ایصال وجوده اشتراک بفرمائید.

ضمناً برای حفظ نظم محاسبات مجلات زیادی را انا آخر ماه دی ۱۳۸۲ دفتر مکتب اسلام مینتواند از آقایان نمایندگان پیذیرد و بعده آن از قبول آن محدود خواهد بود.